

Tudi to je Ljubljana

»Plehmuzika« v Slovenski filharmoniji

Pobuda za ustanovitev litostrojske pihalne godbe je prišla iz vrst ljubljanskih sindikalistov konec leta 1949 – Iz Slovenske filharmonije na Šmarno goro – Sedem dirigentov

LJUBLJANA – V častitljivi zgradbi Slovenske filharmonije, katere vhod je zdaj do vrha dobesedno zaplankan in se je treba vanjo zriniti skozi ozka stranska vrata, v tej stavbi, ki je bila v svoji dolgi zgodovini priča prenekateremu vrhunskemu glasbenemu dogodku in gostiteljica prenekaterega glasbenega velemojstra, so predslučajno odmevali za to okolje nenavadni zvoki amaterske godbe na pihala. V nabito polni filharmonični veliki dvorani je okoli 40 godbenikov Kulturno-umetniškega društva Pihalnega orkestra Litostroj proslavljalo 60-letnico delovanja, del njihovega programa pa je pomagal popestriti zbor več kot stotih pevcev, ki so ga sestavljali mešani pevski zbori Pentakord, KUD iz Tacna pod Šmarno goro in Zora z Janč ter moški zbor Corona z Grosupljega in ženska vokalna skupina Šmarnice iz Šmarja - Sapa.

Vodja orkestra Gregor Vidmar, ki je kot sedmi prvi mož v orkestru v zgodovini prevzel dirigentsko palico pred štiritimi leti, je izbral za jubilejni nastop 11 za koncertno izvajanje prirejenih skladb domačih in tujih avtorjev. Program je uvedla njegova skladba *Naših šesdeset*, napisana posebej za to priložnost, ki ji je sledilo pet za tak orkester prirejenih svetovno znanih

melodij filmske glasbe, tudi J. de Haana, R. Sheldona in Vangelisa.

Več kot dvehurni koncert je imel nekaj vrhuncev. Prvega so izzvali godbeniki in pevci, ko so z Zborom sužnjevi iz Verdijeve opere Nabucco skoraj dvignili na noge poslušalce, v drugem pa so s potpurijem nekdanjih uspešnic skladatelja Bojana Adamiča, aranžerja Vinka Štručla in šansonjerja Franeta Milčinskega

- Ježka marsikaterega obiskovalca spomnili davnih, povsem drugačnih časov njegove mladosti. Tretji vrhunec večera je bil najbrž čisto zadnja skladba večera, tretji dodatek uradnega sporeda, v katerega so poslušalci z vztrajnim ploskanjem prisilili izvajalce. Ko je že skoraj kazalo, da se bo z drugim, umirjenim dodatkom končal jubilejni koncert, kar pa se ni zgodilo, se je dirigent odločil za tipično glasbo glasbenih skupin, kakršna je litostrojska pihalna godba, za slovenski venček, spleten po njihovi meri. Naj bo dovoljena visoka primerjava: izzvenel je približno tako, kot izzvenijo dunajski novoletni koncerti, potem ko dunajski filharmoniki urežejo znamenito koračnico Radeckega.

Pobuda za ustanovitev litostrojske pihalne godbe je prišla iz vrst

ljubljanjskih sindikalistov konec leta 1949, v času pospešenega razvoja kulture, namenjene najširšim ljudskim množicam. Že februarja 1950 je bila prva vaja Mladinske godbe Litostroj, 1. maja istega leta pa so imeli godbeniki prvi javni nastop v naselju litostrojskih delavcev.

V letih, ko so muzikanti delovali pod takrat zelo trdno in veliko litostrojsko streho, je orkester dobil med drugim plaketo mesta Ljubljana in njegov prvi dirigent Leander Pegan Gallusovo odlikovanje, orkester pa še red zaslug za narod s srebrno zvezdo in več plaket za najvišje uvrstitve na tekmovanjih sorodnih glasbenih skupin. Čeprav orkester zdaj nima tako širokosrčne podpore tovarne, po kateri se imenuje, kot jo je imel včasih, pa imena veudarle ni spremenil.

MARJAN RAZTRESEN

Foto: Ales Čarnivec

ZA GODBENIKE NI MIRU – Godbeniki Litostroja se bodo privržencem take vrsti glasbe znova predstavili danes popoldne kmalu po 17. uri, ko bodo na skorajda že kulturni gori Ljubljane ob več drugih vokalnih in instrumentalnih skupinah igrali na prireditvi Planinska pesem na Šmarni gori, seveda drugačno glasbo, kot so jo v ljubljanski filharmonični dvorani. Njihov naslednji nastop bo 23. maja, ko bodo sodelovali na vseslovenskem tekmovanju pihalnih orkestrrov v Vidmu - Dobropolju.